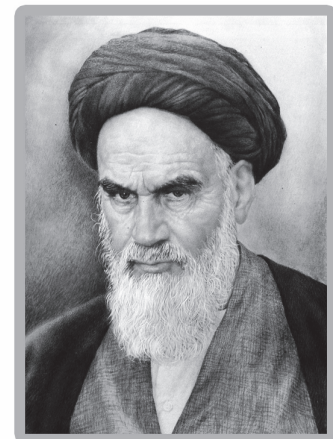

همه‌تان در محضر خدا هستید

صورت عمل میزان نیست، آن چیزی که میزان است انگیزه عمل است. مکلفی نیست در عالم، که تحت آزمایش خدا و امتحان او نباشد. هر کس در هر مقامی که هست و هر مسئولیتی که دارد، همان مقام و مسئولیت، امتحان اوست. در اسلام معیار، رضایت‌خداست، و نه شخصیتها. ما شخصیتها را با حق می‌سنجیم، و نه حق را با شخصیتها. معیار، حق و حقیقت است. ما معیارها را باید معیارهای الهی قرار بدهیم. ... همه بیدار باشید! همه‌تان در محضر خدا هستید. فردا همه باید حساب پس بدهید.

[امام خمینی-ره، صحیفه نور، ج ۱۳، ص ۲۳۶]

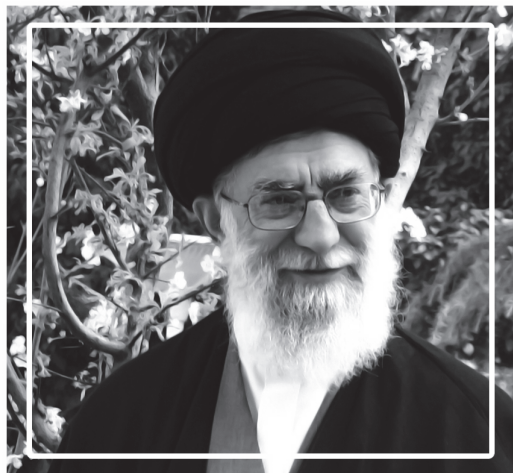
عبور از دروازه خطرناک با رعایت سه چیز

شرح حدیث از مقام معظم رهبری حضرت آیت ا... امام خامنه ای (مدظله العالی)

قیل لأمیر المؤمنین (ع) : ما الاستعداد للموت ؟... قال : أداء الفرائض ، واجتناب المحارم ،

والاشتغال علی المکارم ، ثم لا یبالی وقع علی الموت أم وقع الموت علیه .

(امالی ص ۱۷۲)

قیل لأمیر المؤمنین (ع) : ما الاستعداد للموت ؟... حال که به یاد مرگ افتادیم و می‌خواهیم خودمان را برای عبور از این دروازه خطرناک، آماده کنیم چگونه (این کار را بکنیم؟) : حضرت در جواب فرمود: سه چیز است، اگر اینها را رعایت کنید، آماده عبور از این مرحله خطرناک می‌شوید. ۱) أداء الفرائض : انجام واجبات، واجبات فقط نماز و روزه و واجبات مالی نیست، واجبات اجتماعی مانند امر به معروف و نهی از منکر، اهتمام به امور مسلمین و ... هم واجب است. ۲) واجتناب المحارم : از محرّمات هم اجتناب کنید! محرّمات غالباً کارهایی هستند که هوای نفس و غرائز انسان را به آن می‌کشاند؛ شهرت

لذّت طلبی، راحت طلبی و ... از جمله چیزهایی است که ما را به سمت محارم می‌کشاند. مکرراً از اساتید اخلاق شنیده ایم که راه اصلی و کار اصلی، اجتناب از محرّمات است. والا اگر اجتناب از محرّمات نشد، فرائض که هیچ، نوافل را هم انسان بجا بیاورد، نتیجه مطلوب نخواهد گرفت. ۳) والاشتغال علی المکارم : انسان به مکارم اخلاق مشتمل بشود، مکارمی مانند: صبر، شکر، محبت، رافت، و امثال این مکارم را در خودش جمع کند. کسی که این سه فصل را توانست تأمین بکند، ثم لا یبالی، دیگر اهمیت نمی‌دهد که وقع علی الموت أم وقع الموت علیه، او به سراغ مرگ برود یا مرگ سراغ او بیاید.

[درس خارج، ۱۳۹۳/۱۰/۱۶]

چاره کار ما در یک چیز منحصر است

ای کاش می‌فهمیدیم که چاره کار ما در یک چیز منحصر است و آن این است که: تکلیف الهی را تشخیص بدهیم و بدانیم که چه کار را باید بکنیم و چه کار را نباید بکنیم! ... آیا راه خدا و بندگی را پیدا کرده ایم تا در راه باشیم؟!

[در محضر بهجت: ۲/۲۶۴، ۱/۲۰۳]